

АНАЛИЗА ЕФЕКТА ПРОПИСА НАЦРТ ЗАКОНА О ТЕХНИЧКИМ ЗАХТЕВИМА ЗА ПРОИЗВОДЕ И ОЦЕЊИВАЊУ УСАГЛАШЕНОСТИ

1. Одређивање проблема које закон треба да реши.

Област техничког законодавства је до сада била уређена Законом о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености („Службени гласник РС”, број 36/09), као и подзаконским актима донетим на основу тог закона. Овај закон је био делимично усаглашен са европском регулативом у овој области која је важила у време његовог доношења.

Након периода примене овог закона у трајању од осам година, пракса је показала да је у циљу ефикаснијег обављања послова из области техничког законодавства неопходно прописати нова законска решења. Ово нарочито имајући у виду потребу даљег усаглашавања техничког законодавства у Републици Србији са регулативом и праксом која се примењује у Европској унији, односно са одредбама Одлуке бр. 768/2008/ЕЗ Европског парламента и Савета од 9. јула 2008. године о заједничком оквиру за трговање производима и укидању Одлуке 93/465/ЕЕЗ (Decision No 768/2008/EC of the European Parliament and of the Council of 9 July 2008 on a common framework for the marketing of products, and repealing Council Decision 93/465/EEC). Ова потреба је нарочито дошла до изражаја након билатералног и експланаторног скрининга за Поглавље 1 – Слобода кретања роба, одржаних у 2014. години, те након припреме и достављања Европској комисији нацрта Стратегије и Акционог плана за хармонизовану област у оквиру припреме за отварање тог преговарачког поглавља, у децембру 2016. године.

У складу са важећим законом, министарство надлежно за послове привреде - Министарство привреде (у даљем тексту: Министарство) обавља послове који се односе на техничке прописе, што укључује прописивање основа за доношење техничких прописа и оцењивање усаглашености производа, припрему и доношење техничких прописа, именовање тела за оцењивање усаглашености, пријављивање техничких прописа и тела за оцењивање усаглашености, признавање иностраних исправа о усаглашености и спровођење других активности које су у функцији подршке наведеним пословима.

С обзиром да се овим законом системски уређује област техничког законодавства, пословање привредних субјеката у Републици Србији и заштита здравља и безбедности потрошача и других јавних интереса, предлагач кроз текст Нацрта закона дефинише правни основ за унапређивање техничког законодавства, усклађивање са најбољом праксом ЕУ и савременим стандардима у области технике, побољшање услова за пословање и развој српске привреде, као и смањивање нелојалне конкуренције и уклањање неоправданих препрека трговини. Такође, Нацртом закона се омогућава унапређивање заштите јавних интереса као што је заштита здравља и безбедности потрошача и других корисника, заштита имовине, заштита животне средине и заштита на раду.

У периоду примене важећег закона, тј. у периоду до средине 2017. године, Министарство привреде је на основу тог закона донело техничке прописе – правилнике у 10 области индустријског техничког законодавства (машине, лифтови, електрична опрема, електромагнетска компатибилност, уређаји намењени за употребу у потенцијално експлозивној атмосфери – АТЕХ, бука коју емитује опрема на отвореном простору, лична заштитна опрема, текстил, обућа и кристално стакло), заједно са пратећим списковима српских стандарда који омогућују потпуну примену наведених правилника у области тзв. Новог приступа. Сви ови прописи су значајно допринели развоју и модернизацији

техничког законодавства у Србији, побољшању и поједностављивању административних процедура и подизању кокурентности домаће привреде. Неретко су поменути подзаконски акти представљали пример у региону Западног Балкана за добро транспоновање релевантних директива ЕУ.

У посматраном периоду су донета и решења о именовању укупно 21-ог тела за оцењивање усаглашености, за која је оцењено да су компетентна и да испуњавају захтеве одговарајућих техничких прописа. Ова тела тренутно покривају 51-у област оцењивања усаглашености (обими именовања). Наведено је такође значајно допринело повећаној поузданости у резултате сертификације, испитивања, контролисања и других облика оцењивања усаглашености производа са захтевима српских техничких прописа.

Поред наведеног, анализа примене важећег закона је идентификовала и бројне проблеме у вези са функционисањем и имплементацијом техничког законодавства: (1) неусаглашеност одређеног броја производа који се испоручују на тржишту најчешће у области електричних и електронских уређаја (неусаглашености услед недостатака који се односе на одсуство Српског знака усаглашености, пратеће декларације о усаглашености за предметни производ, одговарајуће техничке документације или сертификата о усаглашености као и информације су прикупљене током провера од стране тржишне инспекције и припадајућих извештаја из НЕПРО базе МТТТ која је јавно доступна). Ове неусаглашености најчешће настају услед недовољног познавања захтева Закона и техничких прописа од стране испоручиоца. (2) неуједначен учинак именованих тела у области електричне и електронске опреме за које се издају тзв. Потврде о усаглашености, нарочито у погледу ефикасности њиховог рада, односно времена потребног за спровођење одговарајућих поступака оцењивања усаглашености, као последица превеликог броја захтева али и недостатака ресурса и капацитета, на основу информација добијених у току надзора над радом ових тела од стране надлежних министарстава (спискови издатих исправа о усаглашености и анализа података из регистра издатих исправа који је јавно доступан на web порталу именованог тела) као и од стране привредних субјеката – подносиоца захтева за издавање исправа о усаглашености.) и (3) сложеност и неадекватност дела важећих техничких прописа (4) неодговарајући или недовољан правни основ у важећем закону за формулисање одредаба појединих категорија подзаконских аката.

Оцењено је да ће се значајан део ових проблема решити настављањем усклађивања са важећим законодавством ЕУ у овој области, што се посебно односи на пуну хармонизацију са Одлуком бр. 768/2008/ЕЗ, те бројне секторске директиве обједињене у тзв. Новом пакету за трговање прозивдима, упутствима и водичима ЕУ, посебно „Blue Guide” („Плави водич”) о спровођењу правила ЕУ о производима из 2016. године. Такође, јавила се потреба и за прецизирањем одредби које, независно од заједничког тј. хармонизованог законодавства ЕУ, представљају правни основ за уређивање тзв. нехармонизовне области, односно техничких прописа који су искључиво националног типа, а у складу са Уредбом (ЕЗ) бр. 764/2008.

Поменути прописи ЕУ су донели важне новине у техничком законодавству, које укључују и поштрене захтеве за испуњавање услова за именовање тела за оцењивање усаглашености, додатне режиме у вези са тржишним надзором, појачану одговорност и прецизиране обавезе испоручилаца у функцији заштите безбедности потрошача и корисника, посебно у вези са документацијом која прати производ на тржишту, као и обавезом јачања сарадње привредника са органима тржишног надзора.

Истовремено се јавила и потреба за растерећењем привредника посебно у вези са обавезама административне природе које нису неопходне са становишта реалног обезбеђивања испуњености безбедносних захтева, или представљају непотребне препреке

трговини, или не узимају у довољној мери статус малих и средњих предузећа приликом прописивања одређених обавеза.

Имајући у виду све горенаведено, оцењено је да само доношењем новог закона могу бити превазиђени уочени проблеми у примени, нарочито ако се узме у обзир да је више од две трећине одредби важећег закона потребно изменити како би се постигао планирани ефекат.

2. Циљеви који се доношењем закона постижу.

Циљ овог закона је да обезбеди: уједначен приступ регулаторних органа приликом припреме и доношења техничких прописа, коришћење савремених српских стандарда којима се преузимају међународни, односно европски стандарди у функцији једноставније примене техничких прописа, што се види из самог техничког прописа који је јавно доступан на порталу ТЕХНИС – регистри важећих техничких прописа, односно из списка стандарда који се односе на одређени технички пропис из хармонизоване области који је јавно доступан на порталу Института за стандардизацију Србије, остваривање циљева техничких прописа на начин који је најмање ограничавајући по трговину, равноправан положај учесника у тржишној утакмици у смилу њихових обавеза у области оцењивања усаглашености производа, равноправност домаћих и страних производа на тржишту, боље функционисање именованих тела за оцењивање усаглашености и обезбеђивање њихове сарадње, побољшање механизма нотификације техничких прописа и успостављање механизма нотификације тела за оцењивање усаглашености, обезбеђивање испуњености захтева које производ треба да испуњава првенствено у погледу функционалних карактеристика, а не у погледу изгледа, спречавање нелојалне конкуренције и подизање конкурентности домаћих привредника те спречавање непотребних препрека трговини. Испуњење наведених циљева је у складу са роковима за потпуно преузимање ЕУ законодавства у области техничких прописа предвиђеним последњом ревизијом НПАА (до 2021. године) на основу кога ће се пратити њихова реализација.

Предложеним решењем предвиђено је да се, као једно од нових решења, технички пропис пре доношења доставља на мишљење министарству надлежном за техничке прописе, у циљу уједначеног приступа приликом припреме прописа, али и у циљу нотификације у складу са правилима међународних споразума.

Начин прописивања техничких захтева прилагођен је захтевима Одлуке бр. 768/2008/ЕЗ, у циљу поједностављења и прецизирања ових захтева приликом доношења техничког прописа, као и боље заштите јавног интереса који се штити техничким прописом. Доследно се спроводи принцип да се јавни интерес штити првенствено прописивањем битних захтева, а само изузетно кроз примену детаљних техничких спецификација, чиме се олакшава примена прописа за привреду и заинтересоване стране, те омогућава усаглашеност са главним принципима савременог техничког законодавства ЕУ.

Са друге стране, предложено законско решење више не садржи одредбе о томе да се може одредити да је испуњавање захтева српског стандарда једини начин постизања усаглашености, чиме је избегнут сувише ригидан модел прописивања техничких захтева, односно у складу је са тенденцијом у сременом техничком законодавству да су стандарди у принципу добровољни те да се усаглашеност може постићи и на други начин којим се доказује испуњеност прописаних захтева. Као изузетак, дата је и могућност да се, уколико нема објављеног српског стандарда у одговарајућој области, у техничком пропису може се вршити позивање на међународни, европски или национални стандард

друге државе или на другу техничку спецификацију, чиме се избегава регулаторна блокада у случају одсуства српских стандарда у појединим областима.

У предложеном законском решењу, као новина у законском тексту, претпоставка усаглашености је подигнута на ниво законске категорије, тј. примењен је општеприхваћен принцип у области инфраструктуре квалитета према коме се претпоставља да је производ усаглашен са прописаним техничким захтевима ако је усаглашен са одговарајућим стандардима.

У делу који уређује захтеве за субјекте оцењивања усаглашености, прописано је да, осим произвођача и државног органа, у поступку оцењивања усаглашености може учествовати именовано или нотификовано тело, чиме се прецизира категорија тзв. „треће” независне стране која је учесник у поступку у складу са захтевима техничког прописа и постиже се бољи ниво компетентности ових тела.

Предложеним решењем се, као новина у закону, прописују начела тј. принципи прописивања поступака оцењивања усаглашености у хармонизованој области којом се преузима релевантно законодавство ЕУ. Тиме се по први пут у нашем законодавству модули оцењивања усаглашености из Одлуке бр. 768/2008/ЕЗ, уводе као законска категорија, с тим да ће садржај ових модула бити преузет подзаконским актом, који доноси Влада Републике Србије.

Новина је и да се одредбама о оцењивању усаглашености које спроводе именована тела прописује и обавеза да та тела спроводе оцењивање усаглашености само у обиму који је потребан и у складу са техничким прописом, без додатних захтева према подносиоцу захтева за оцењивање усаглашености, као и да су дужни да узму у обзир величину и структуру предузећа, те сектор у коме привредници послују, што је посебно значајно за сектор малих и средњих предузећа. Значајно је и да су прецизиране одредбе о ангажовању подизвођача од стране именованих тела.

Решење о именовању тела које доноси надлежни министар може бити временски ограничено или донето под раскидним или одложним условом, чиме се омогућава условљавање решења о именовању у случајевима када се налаже испуњавање одређених захтева у остављеном року, или се статус именованог тела везује за испуњавање неког будућег неопходног услова. Уведен је и институт суспензије именовања, чиме се даје могућност отклањања неусаглашености у одређеном року, и појачава надзор над радом ових тела.

У Нацрту закона су, у односу на решење у важећем закону детаљније разрађене одредбе о нотификацији техничких прописа и нотификацији тела за оцењивање усаглашености. Прецизирани су захтеви за држави орган који врши нотификацију поменутих тела у име Републике Србије, тј. поштравају се захтеви за органе који оцењују компетентност тела за оцењивање усаглашености који су кандидати за нотификацију према ЕУ.

Обавезе испоручилаца (произвођача, заступника, увозника и дистрибутера) производа на тржишту су модификоване односно прецизиране, у циљу боље заштите безбедности корисника и онемогућавања нелојалне конкуренције, побољшано је праћење производа на тржишту, јаснији су захтеви за податке и документацију које испручиоци достављају органу тржишног надзора и уведена њихова јасна обавеза која се односи на начин сарадње са органима тржишног надзора.

Такође, Српски знак усаглашености је уведен као законска категорија, у циљу постизања веће препознатљивости домаће ознаке усаглашености са захтевима техничких прописа, као знак који се користи за означавање усаглашености већине индустријских непрехрамбених производа који се стављају на наше тржиште.

Предложеним решењима су унета прецизирања надлежности органа тржишног надзора у појединим областима за које је уочено да надзор није оптимално функционисао

у претходном периоду (лифтови, РиТТ опрема, опрема под притиском, аеросолни распришивачи) чиме се уједно онемогућава било позитиван, било негативан сукоб надлежности. Даље, прецизиране су одредбе о тржишном надзору у зависности од врсте ризика (ризик за здравље и безбедност, формална неусаглашеност), што има за циљ степеновање различитих ризика и увођење адекватних мера које се предузимају у односу на врсту неусаглашености.

3. Да ли су разматране могућности за решавање проблема без доношења закона.

Током осмогодишње примене важећег закона оцењено је да уочене проблеме није могуће решити на други начин, посебно када је реч о усклађивању са Одлуком бр. 768/2008/ЕЗ, односно прилагођавањем и прецизирањем обавеза за субјекте који учествују у стављању производа на тржиште и оцењивању усаглашености (испоручиоци, тела за оцењивање усаглашености, државни органи), а којима се омогућује постизање планираних циљева, осим доношењем новог закона. Наиме, одредбе које представљају препреку за оптимално функционисање области техничког законодавства управо су прописане важећим Законом о техничким захтевима за производе и оцењивање усаглашености, тј. као такве не пружају одговарајући правни оквир за испуњавање захтева савременог тржишта у овој области.

Будући да се сва нова решења предложена овим законом односе на материју која се није могла уредити другим правним актом, а имајући у виду и обим предложених измена, доношење новог Закона представља једину могућност.

4. Зашто је доношење закона најбољи начин за решавање проблема.

Доношење закона омогућава ефикасно решавање проблема уочених у пракси, иако су разматране и друге могућности за решавање тих проблема, па и могућност да се задржи *status quo* ситуација, односно да се ништа не мења. Један од разлога за доношење новог Закона садржан је у потреби даљег усаглашавања области техничког законодавства у Републици Србији са праксом која се примењује у овој области у Европској унији. Ова потреба је нарочито дошла до изражаја након билатералног и експланаторног скрининга за Поглавље 1 – Слобода кретања роба, одржаних у 2014. години, као и чињеницом да је на нивоу Европске уније усвојена Одлука бр. 768/2008/ЕЗ Европског парламента и Савета од 9. јула 2008. године о заједничком оквиру за трговање производима, која није на одговарајући начин нити у адекватном обиму преузета важећим прописима Републике Србије. Ова Одлука, уз бројне накнадно донете секторске директиве на нивоу ЕУ, показује да је реч о системским изменама у приступу техничком законодавству, које укључују и прописивање различитих или потпуно нових обавеза за учеснике у испоруци производа на тржиште.

Током примене важећег закона примећени су и одређени проблеми који су наведени у посебној тачки ове анализе. У контексту уочених проблема, оцењено је да је немогуће да се проблеми реше на други начин, сем доношењем закона.

5. На кога ће и како највероватније утицати решења у закону.

Предложена решења утицаће на:

- привредне субјекте и друга правна лица (тела за оцењивање усаглашености), који подносе захтев надлежном министарству за утврђивање испуњености услова за обављање послова оцењивање усаглашености и који без поседовања решења о именовању не могу почети са обављањем тих послова, на тај начин што ће се смањити време потребно за

спровођење поступка именовања које ће по предложеном решењу у потпуности и самостално спроводити надлежно министарство које поседује потребне капацитете у погледу специфичних стручних знања, те омогућити уједначен ниво услуга ових тела и смањити нелојална конкуренција. Такође, процедура за оцењивање испуњености захтева за именовање биће транспарентнија и јаснија, омогућиће надлежним министарствима боље вршење надзора над њиховим радом, а предложена решења ће омогућити виши степен сарадње међу овим телима,

- испоручиоце - привредне субјекте који испоручују производе на тржишту Републике Србије, у погледу њихове мотивације за праћење и испуњавање захтева савремених стандарда и побољшање квалитета производа. Прецизиране обавезе у Нацрту закона такође дају правни основ како би се подзаконским актима (Правилницима) ове обавезе могле детаљније прописати, имајући у виду различите захтеве ЕУ директива у зависности од врсте производа.

Прецизиране обавезе произвођача:

-када је прописано техничким прописом, обезбеди да је производ означен бројем типа, партије, серијским бројем или другим податком за идентификацију производа или, ако то није могуће, обезбеди да су ови подаци наведени на амбалажи производа или документу који прати производ;

-када је прописано техничким прописом, наведе на производу своје пословно име, регистровано трговачко име или регистровани трговачки знак, као и адресу на којој га је могуће контактирати, или ако то није могуће, да наведе ове податке на амбалажи производа или документу који прати производ;

-обезбеди да производ прате прописана упутства и информације на српском језику, односно друга прописана документација;

-ако сматра или има разлога да верује да производ који је ставио на тржиште није усаглашен са техничким прописом, без одлагања предузима потребне корективне радње како би тај производ био усаглашен са техничким прописом или, ако је одговарајуће, како би га повукао или опозвао;

-када је прописано, доставља надлежном органу прописане информације, односно документацију, укључујући и информације органу тржишног надзора, а које су неопходне за потврђивање усаглашености производа, на образложен захтев, на језику који тај орган разуме;

-сарађује са надлежним органима, на њихов захтев, у свим радњама предузетим у циљу избегавања ризика које представља производ који је ставио на тржиште;

Прецизиране обавезе увозника:

-обезбеди да, док је производ под његовом одговорношћу, услови складиштења или превоза не угрозе усаглашеност производа са прописаним захтевима;

-када је прописано техничким прописом и када је то одговарајуће у односу на ризик који производ представља, у циљу заштите здравља и безбедности потрошача, врши испитивање узорака производа на тржишту, обрађује информације и, по потреби, води евиденције рекламација, као и неусаглашених и опозваних производа, и о томе обавештава дистрибутере;

-ако сматра или има разлога да верује да производ који је ставио на тржиште није усаглашен са техничким прописом, без одлагања предузима потребне корективне радње како би тај производ усагласио са техничким прописом или, ако је одговарајуће, како би га повукао или опозвао, и да, ако тај производ представља ризик, обавести орган тржишног надзора о врсти неусаглашености и предузетим корективним радњама;

-када је прописано техничким прописом, у прописаном року чува прописану исправу о усаглашености и обезбеђује доступност техничке документације надлежним органима;

-када је прописано техничким прописом, доставља надлежном органу прописане информације, односно документацију, укључујући и информације органу тржишног надзора, а које су неопходне за потврђивање усаглашености производа, на образложен захтев, на језику који тај орган разуме;

-сарађује са надлежним органима, на њихов захтев, у свим радњама предузетим у циљу избегавања ризика које представља производ који је ставио на тржиште;

Прецизиране обавезе дистрибутера:

- ако сматра или има разлога да верује да производ који је испоручио на тржишту није усаглашен са техничким прописом, обезбеђује предузимање потребних корективних радњи како би тај производ био усаглашен са техничким прописом или, ако је одговарајуће, како би био повучен или опозван, и да, ако тај производ представља ризик, обавести орган тржишног надзора о врсти неусаглашености и предузетим корективним радњама;

- када је прописано техничким прописом, доставља надлежном органу прописане информације, односно документацију, укључујући и информације органу тржишног надзора, а које су неопходне за потврђивање усаглашености производа, на образложен захтев, на језику који тај орган разуме;

- сарађује са надлежним органима, на њихов захтев, у свим радњама предузетим у циљу избегавања ризика које представља производ који је испоручио на тржишту;

- власнике производа који подлежу законској обавези прегледа производа у току века употребе, у прописаним роковима, у погледу веће сигурности у исправност и безбедности производа које користе, јер ће те производе прегледати именована тела чија је стручност проверена и потврђена од стране органа државне управе,

- органе државне управе, прецизнијим дефинисањем надлежности како органа који именују тела за оцењивање усаглашености, тако и органа тржишног надзора,

- потрошаче, којима ће се обезбедити додатна сигурност и поверење у безбедност производа који су им доступни на тржишту.

6. Какве трошкове ће примена закона изазвати грађанима и привреди, а нарочити малим и средњим предузећима.

Примена овог закона неће створити додатне трошкове грађанима и привреди, имајући у виду да се предложеним решењима само прецизирају већ утврђене обавезе привредних субјеката, тј. да се не утврђују нове обавезе које би могле да изазову додатне трошкове.

7. Да ли су позитивне последице доношења закона такве да оправдавају трошкове које ће он створити.

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна средства из буџета Републике Србије.

У складу са Нацртом закона, технички пропис пре доношења доставља се на мишљење министарству надлежном за техничке прописе, у циљу уједначеног приступа

приликом припреме прописа, али и у циљу нотификације у складу са правилима међународних споразума. Наведено ће допринети уједначености дефинисања термина у оквиру техничког законодавства, док ће достављање на мишљење свих нацрта техничких прописа овом министарству допринети укидању свих потенцијалних препрека у трговини, а самим тим и обавештавању свих заинтересованих привредних субјеката о иностраним и домаћим техничким прописима у припреми и могућности њиховог превентивног деловања на потенцијалне препреке у трговини.

Српски знак усаглашености је у Нацрту закона уведен као законска категорија, у циљу постизања веће препознатљивости домаће ознаке усаглашености са захтевима техничких прописа, као знак који се користи за означавање усаглашености већине индустријских непрехрамбених производа који се стављају на наше тржиште. Наведена категорија ће додатно допринети лакшем контролисању предметних производа на тржишту у смислу надзора. Када су потрошачи у питању, Српски знак усаглашености ће допринети јачању поверења у производе означене овим знаком, чиме ће бити онемогућено довођење потрошача у заблуду стављањем других знакова на производе, који нису знакови усаглашености у складу са техничким законодавством.

Нацртом закона прописано је да ће надлежно министарство закључити протокол о сарадњи са Акредитационим телом Србије (АТС), којим ће се утврдити међусобна сарадња од заједничког интереса, а посебно у погледу надзора над радом акредитованих именованих тела за оцењивање усаглашености и информисања надлежног министарства о одржавању компетентности тих тела у оквиру додељених обима акредитације.

Предметним протоколом о сарадњи надлежних министарстава и АТС-а ће се детаљније уредити међусобне активности страна потписница протокола, што ће допринети бољем функционисању свих субјеката инфраструктуре квалитета у смислу појачане сарадње, чешћег извештавања и надзора над радом именованих тела, што као крајњи резултат доприноси повећању безбедности производа и заштите крајњих корисника.

Новоформирана група за надзор над радом именованих тела за оцењивање усаглашености у Сектору за квалитет и безбедност производа редовно ће пратити податке добијене од стране АТС-а при спровођењу редовних и ванредних оцењивања ових тела, као и све информације добијене од стране органа тржишног надзора и поступати у складу са добијеним подацима и информацијама приликом спровођења надзора.

За обављање послова оцењивања испуњености захтева за именовање тела за оцењивање усаглашености у ресорним министарствима треба извршити бољу прерасподелу постојећих ресурса. У привредним субјектима која подносе захтев за утврђивање испуњености услова за именовање тела за оцењивање усаглашености, као и у привредним субјектима већ именованим за обављање тих послова, потребно је извршити обуке ангажованог особља на нивоу постојећих ресурса, с тим да ће и државни органи и тела за оцењивање усаглашености имати многоструко веће користи од поједностављеног и транспарентнијег поступка.

8. Да ли се законом подржава стварање нових привредних субјеката и тржишна конкуренција.

Предложеним решењима утицаће се на повећање конкурентности српских привредника на следећи начин: Овим законом ће се подржати стварање привредних субјеката који примењују захтеве савремених, међународно прихваћених стандарда и техничких правила, подићи ће се конкурентност субјеката који подижу ниво квалитета у складу са модернизованим захтевима и поштују прописана техничка правила, између осталог и као резултат подизања нивоа услуга тела које оцењују усаглашеност производа

на тржишту, те као резултат спречавања нелојалне конкуренције до чега ће довести побољшан тржишни надзор у складу са предложеним решењима.

9. Да ли су све заинтересоване стране имале прилике да се изјасне о закону

Имајући у виду значај питања која уређује овај закон, министар привреде је решењем формирао посебну радну групу која је припремила текст Нацрта закона, а коју чине представници министарства привреде, те заинтересованих страна као што су институције инфраструктуре квалитета, Акредитационо тело Србије, Институт за стандардизацију, представници ресорних министарстава као што је министарство надлежно за послове трговине и министарство здравља, независни експерти из цивилног сектора и представници Привредне коморе Србије.

Такође, у периоду од 1. до 21. септембра 2017. године спроведена је јавна расправа, чиме је омогућено свим заинтересованим странама да се укључе у израду Нацрта закона. Све заинтересоване стране имале су прилику да изнесу своје ставове на округлим столовима који су у оквиру јавне расправе организовани у Зрењанину, Нишу и Београду, у складу са Програмом јавне расправе, као и да током трајања јавне расправе доставе Министарству привреде своје примедбе, коментаре и сугестије у писаној форми.

10. Које ће се мере током примене закона предузети да би се постигло оно што се законом предвиђа.

Министарство ће предузимати све потребне мере у спровођењу Закона.

У погледу *регулаторних мера*, у прелазним и завршним одредбама Нацрта закона о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености предвиђено је да ће се подзаконски акти за спровођење овог закона донети у року од осамнаест месеци, од дана ступања на снагу овог закона, и то:

Подзаконски акти које доноси Влада, тј. прописи које ће Влада донети у року од 18 месеци од дана ступања на снагу Закона:

1. Уредба о оцењивању усаглашености производа (члан 8. Закона);
2. Уредба о посебним захтевима за акредитована тела у саставу произвођача (члан 11. Закона);
3. Уредба о знаку усаглашености (члан 14. Закона);
4. Уредба о именованим телима за оцењивање усаглашености (члан 15. Закона);
5. Уредба о нотификованим тела за оцењивање усаглашености (члан 21. Закона);
6. Уредба о признавању иностраних исправа о усаглашености (члан 32. Закона);
7. Уредба о поступку нотификације техничких прописа у припреми и са њима повезаним поступцима оцењивања усаглашености и начину информисања и врсти информација о захтевима техничких прописа (члан 35. Закона);

Подзаконски акти које доноси министар надлежан за послове техничких прописа, тј. прописи које ће министар привреде донети у року од 18 месеци од дана ступања на снагу Закона:

- 1) Правилник о регистрима техничких прописа (члан 33. Закона).

У погледу *институционалних мера*, потребно је указати да је овим законом предложено именовање тела за оцењивање усаглашености од стране ресорних

министарстава која доносе техничке прописе у оквиру свог делокруга, као и прецизирање да је министарство надлежно за послове привреде орган који ће вршити нотификацију тела за оцењивање усаглашености од дана приступања Србије Европској Унији, уз испуњавање свих захтева које орган за нотификацију мора да испуни на нивоу ЕУ.

Тржишни надзор ће се вршити у оквиру капацитета којима постојећи органи тржишног надзора спроводе активности тржишног надзора у складу са Законом о тржишном надзору, уз прерасподелу постојећих ресурса.

Министарство привреде и ресорна министарства већ располажу капацитетима у погледу именовања и спровођења надзора над радом тела која су именована за оцењивање усаглашености у складу са прописима којима су у правни систем Републике Србије транспоноване одређене европске директиве.

Чланом 19. Став 3. Нацрта закона прописано је да ће надлежно министарство закључити протокол о сарадњи са Акредитационим телом Србије (АТС), којим ће се утврдити међусобна сарадња од заједничког интереса, а посебно у погледу надзора над радом акредитованих именованих тела за оцењивање усаглашености и информисања надлежног министарства о одржавању компетентности тих тела у оквиру додељених обима акредитације.

Предметним протоколом о сарадњи надлежних министарстава и АТС-а ће се детаљније уредити међусобне активности страна потписница протокола.

У погледу *нерегулаторних мера* наставиће се мере и активности за праћење остваривања циљева преко података који ће се редовно објављивати у Извештајима о раду министарства привреде и других ресорних министарстава која припремају, односно доносе техничке прописе из свог делокруга, као и сталном сарадњом са заинтересованим странама коа што су Привредна комора Србије, удружења потрошача и представници цивилног сектора.

Показатељ учинка из извештаја надлежних министарстава који ће бити коришћен у склопу праћења остваривања циљева новог закона је степен имплементације техничких прописа који ће се донети на основу овог закона – показатељ је у НПАА.

Министарство привреде ће континуирано вршити неопходне измене и техничка унапређења своје главне интернет странице, као и интернет странице „Технис“, са циљем да информације које се објављују буду прецизне и доступне заинтересованим странама.